

13 Νοεμβρίου, 1995

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΟΞΥΝΟΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΡΙΣΕΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,*Καθ' ων η αίτηση.**(Υπόθεση Αρ. 896/92)*

-
- Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Έννομο συμφέρον — Στρατός της Δημοκρατίας — Αξιωματικοί — Ανυπαρξία εννόμου συμφέροντος των κατ' αρχαιότητα κριθέντων ως προακτέων αξιωματικών να προσβάλλουν προαγωγή κατ' εκλογήν κριθέντων ως προακτέων συναδέλφων τους — Δεσμευτική νομολογία.* 5
- Διοικητικό Δίκαιο — Προθεσμίες — Προθεσμίες ενεργείας διοικητικών οργάνων — Κατά κανόνα ενδεικτικές — Η περίπτωση του τασσομένου χρόνου στον Καν. 38(3) των περί Αξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας (Διορισμοί, Ιεραρχία, Προαγωγές και Αφυπηρετήσεις) Κανονισμών του 1990-1992.* 10
- Στρατός της Δημοκρατίας — Αξιωματικοί — Κρίσεις — Προαγωγές — Πειθαρχικές ποινές — Αξιολόγηση — Αρχές και ερμηνεία του κανονιστικού πλαισίου — Καμία παράβαση στην κριθείσα περίπτωση.* 15
- Ο αιτητής προσέβαλε σωρευτικά την κρίση του ως προακτέου κατ' αρχαιότητα και την προαγωγή συναδέλφων του που είχαν κριθεί κατ' εκλογήν προακτέοι. 20
- Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:
1. Η Ολομέλεια, της οποίας οι αποφάσεις είναι δεσμευτικές, αποφάνθηκε ότι αξιωματικοί που κρίθηκαν προακτέοι κατ' αρχαιό-
- 25

τητα δεν μπορούν να προσβάλουν την προαγωγή συναδέλφων τους που κρίθηκαν προακτέοι κατ' εκλογήν. Ως εκ τούτου το αιτητικό 2 της προσφυγής, με το οποίο προσβάλλεται η προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών, απορρίπτεται.

5

Ως αποτέλεσμα της κατάληξης αυτής, περιρτεύει η εξέταση της πρώτης προδικαστικής ένστασης αναφορικά με τη συνάφεια των δύο συμπροσβαλλόμενων πράξεων, εφόσον στο δικόγραφο εναπομένει μόνο η πρώτη προσβαλλόμενη πράξη.

10

2. Αναφορικά με το χρόνο διενέργειας των τακτικών κρίσεων, (Κανονισμός 38(3) των περί Αξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας (Διορισμοί, Ιεραρχία, Προαγωγές και Αφυπηρετήσεις) Κανονισμών 1990-1992), παρατηρείται ότι οι προθεσμίες που τάσσονται από τους νόμους αναφορικά με την άσκηση των αρμοδιοτήτων των διοικητικών οργάνων είναι κατά κανόνα ενδεικτικές, εκτός αν τάσσονται από τον ίδιο το νόμο ως ανατρεπτικές. Δεν θεωρείται παράνομη η άσκηση των αρμοδιοτήτων του οργάνου μετά την παρέλευση του οριζομένου χρόνου, αν έγινε εντός ευλόγου χρόνου.

15

20

3. Οι πειθαρχικές ποινές του αιτητή βρίσκονταν στο φάκελό του. Σύμφωνα με τον Κανονισμό 29(1) οι αξιωματικοί κρίνονται με βάση τα στοιχεία των ατομικών τους φακέλων, στα οποία περιλαμβάνονται και οι πειθαρχικές ποινές (Κανονισμός 29(2)(θ)). Ο ίδιος Κανονισμός προνοεί ότι οι πειθαρχικές ποινές διαγράφονται μετά την πάροδο 10 χρόνων από την επιβολή τους. Με βάση τον Κανονισμό 41(6), όλα τα στοιχεία που αφορούν τη σταδιοδρομία του κρίνομένου, με ιδιαίτερη σημασία σ' αυτά του κατεχόμενου βαθμού, λαμβάνονται υπόψη και εκτιμούνται, κατά τη διενέργεια κρίσεων. Εφόσον οι πειθαρχικές ποινές οι οποίες είχαν επιβληθεί στον αιτητή καθ' ον χρόνο μάλιστα κατείχε τον παρόντα βαθμό (του Συνταγματάρχη), βρίσκονταν νόμιμα στο φάκελό του, νόμιμα λήφθηκαν υπόψη. Το γεγονός ότι ο αιτητής είχε βαθμολογία τουλάχιστον πολύ καλός σε όλα τα ουσιαστικά προσόντα δεν του πρόσδιδε, από μόνο του, το δικαίωμα να κριθεί ως προακτέος κατ' εκλογήν, εφόσον αυτό δεν ήταν το μόνο κριτήριο που μπορούσε να ληφθεί υπόψη.

25

30

35

40

Ούτε και το γεγονός ότι ο αιτητής είχε κριθεί 2 χρόνια πριν, επί τη βάσει των ίδιων στοιχείων ως προακτέος κατ' εκλογήν εμπόδιζε την παρούσα κρίση του ως προακτέου κατ' αρχαιότητα. Οι κρίσεις είναι ετήσιες και η κάθε κρίση είναι ανεξάρτητη και αυτοτελής. Εναπόκειται στην κρίση του κρίνοντος οργάνου η εκτίμηση των στοι-

χείων του φακέλου του κρινόμενου και η πρόσδοση βαρύτητας σε οποιοδήποτε από αυτά, χωρίς δέσμευση από προηγούμενες κρίσεις.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Zafros κ.ά. v. Δημοκρατίας κ.ά. (1994) 3 A.A.Δ. 349,

Χαραλαμπίδης κ.ά. v. Δημοκρατίας κ.ά. (1994) 3 A.A.Δ. 366,

Tiggiridou v. Republic (1987) 3 C.L.R. 1181,

Χατζηδάς v. Δημοκρατίας (1989) 3 A.A.Δ. 1121,

Μαλιώτης v. Δημοκρατίας (1992) 4 A.A.Δ. 4408,

Zenios Closures Ltd v. Δήμου Λεμεσού (1992) 4 A.A.Δ. 2135,

Πανίκος Ν. Παναγίδης και Υιοί Λτδ v. Υπουργείου Υγείας (1994) 4 A.A.Δ. 1948,

Χριστοδούλου v. Δημοκρατίας (1994) 4 A.A.Δ. 2523,

Κτώρας v. Δημοκρατίας (1995) 4 A.A.Δ. 1388,

Σαβουλλίδης κ.ά. v. Δημοκρατίας (1995) 4 A.A.Δ. 2268.

Προσφυγή.

Προσφυγή με την οποία ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση των καθ' ων η αίτηση αρ. 1, με την οποία κρίθηκε κατά τις κρίσεις του 1992 κατά πλειοψηφία ως προακτέος κατ' αρχαιότητα αντί κατ' εκλογήν.

A. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

A. Χριστοφόρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση του καθ' ου η αίτηση με αρ. 1, με την οποία κρίθηκε, κατά τις κρίσεις του 1992, κατά πλειοψηφία ως προακτέος κατ' αρχαιότητα αντί κατ'

εκλογήν. Προσβάλλει επίσης, με το αιτητικό 2, την επακολουθή-
 σασα προαγωγή των Γεωργίου Μαυρουδή, Πέτρου Χ" Αντωνίου
 και Νικολάου Βαρναβίδη, στο βαθμό του Ταξίαρχου.

5 Ο αιτητής κατέχει το βαθμό του Συνταγματάρχη από την 1/6/1987.

Κατά τις κρίσεις του 1992, ο αιτητής κρίθηκε από το Ανώτα-
 το Συμβούλιο Κρίσεων Αξιωματικών (ΑΣΚΑ), ως προακτός
 10 κατ' αρχαιότητα κατά πλειοψηφία, με 3 ψήφους υπέρ και 1 ψή-
 φο ως προακτός κατ' εκλογήν.

Στο φύλλο κρίσεως του αιτητή, το οποίο φέρει ημερομηνία
 14/9/1992, αναφέρονται τα ακόλουθα:

15 "1. Το Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων Αξιωματικών, κατά τις
 τακτικές ετήσιες κρίσεις των Αξιωματικών του Στρατού της
 Δημοκρατίας έτους 1992, σας έκρινε

20 ως προακτέο κατ' αρχαιότητα με 3 ψήφους υπέρ και 1 ψή-
 φο ως προακτέο κατ' εκλογήν.

25 2. Τα 3 μέλη του Συμβουλίου έκριναν ότι, παρόλο που η βαθμο-
 λογία σας σ' όλα τα ουσιαστικά προσόντα των Εκθέσεων Ικανό-
 τητας του κατεχόμενου βαθμού είναι πολύ καλώς και άνω, οι
 δυο πειθαρχικές ποινές που σας έχουν επιβληθεί στον κατεχόμε-
 νο βαθμό είναι, λαμβανομένου υπόψη του αιτιολογικού τους, τέ-
 τοιας μορφής και σοβαρότητας για Αξιωματικό βαθμού Συνταγ-
 ματάρχη, που η μόνη αρμόζουσα για την περίπτωση σας κρίση,
 είναι η κρίση σας ως προακτός κατ' αρχαιότητα.

30 3. Το ένα μέλος του Συμβουλίου έκρινε ότι, παρά τη σοβαρό-
 τητα των δυο πειθαρχικών ποινών που σας έχουν επιβληθεί
 στον κατεχόμενο βαθμό, το σύνολο των στοιχείων που προ-
 κύπτουν από τον Ατομικό σας Φάκελο, δικαιολογούν την
 35 κρίση σας ως προακτός κατ' εκλογήν.

4. Οι δυο πειθαρχικές ποινές που σας έχουν επιβληθεί στον
 κατεχόμενο βαθμό, είναι οι εξής:

40 α. Μια 10ήμερη κράτηση που σας επιβλήθηκε στις 8.12.1987
 γιατί, όπως προέκυψε από διενεργηθείσα ανάκριση, η επι-
 κρατούσα στη Μονάδα σας κατάσταση από απόψεως μέτρων
 ασφαλείας ήταν απαράδεκτη, με αποτέλεσμα να κλαπούν δυο
 τυφέκια, τα οποία και χρησιμοποιήθηκαν σε ένοπλη ληστεία.

β. Μια δήμερη φυλάκιση που σας επιβλήθηκε στις 30.6.1989 γιατί, ως Διοικητής του 7ου ΤΣ/ΣΠ, δεν επισημάνατε την απαράδεκτη κατάσταση που επικρατούσε σε Μονάδα του Συντάγματός σας (293 ΤΠ) που στεγάζεται στο ίδιο Στρατόπεδο με το Σύνταγμα και συγκεκριμένα τη χρησιμοποίηση από τη Μονάδα αυτή οπλιτών σε εξωυπηρεσιακές εργασίες ή για δικό τους όφελος." 5

Το φύλλο κρίσεως επιδόθηκε στον αιτητή στις 19/9/1992. 10

Μετά την κρίση του από το ΑΣΚΑ, ο αιτητής ενεγράφη στον Πίνακα των κριθέντων, κατά τις τακτικές ετήσιες κρίσεις του έτους 1992, ως προακτέων κατ' αρχαιότητα Συνταγματαρχών Όπλων του Στρατού Ήρας. Ο Πίνακας αυτός υποβλήθηκε στο Υπουργικό Συμβούλιο σύμφωνα με τον Κανονισμό 42(1) των Υπηρεσιακών του Στρατού της Δημοκρατίας (Διορισμοί, Ιεραρχία, Προαγωγές και Αφυπηρετήσεις) Κανονισμών του 1990-1992 (οι Κανονισμοί). Το Υπουργικό Συμβούλιο κύρωσε τον Πίνακα με απόφασή του ημερομηνίας 21/8/1992. 15

Με τον ίδιο τρόπο τα ενδιαφερόμενα μέρη, κριθέντες ως προακτέοι κατ' εκλογήν, περιλήφθηκαν στον αντίστοιχο Πίνακα Συνταγματαρχών Όπλων του Στρατού Ήρας, ο οποίος επίσης κυρώθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο. Ο Πίνακας αυτός περιείχε μόνο 4 ονόματα. 20

Οι Πίνακες μετά την κύρωσή τους κατέστησαν οριστικοί. Μετά την οριστικοποίηση των Πινάκων, προάχθηκαν από τον καθ' ου η αίτηση 2, στο βαθμό του Ταξίαρχου, οι 4 αξιωματικοί των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονταν στον Πίνακα των προακτέων κατ' εκλογήν Συνταγματαρχών. Ανάμεσα στους προαχθέντες ήταν και τα ενδιαφερόμενα μέρη. Ο αιτητής δεν προάχθηκε γιατί οι κενές θέσεις ήταν μόνο 4. Η απόφαση για την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών λήφθηκε στις 30/9/1992. Ως αποτέλεσμα καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή. 30

Ο δικηγόρος για τους καθ' ων η αίτηση ήγειρε 2 προδικαστικές ενστάσεις. Η πρώτη αφορά τη συνάφεια των 2 προσβαλλόμενων πράξεων και η δεύτερη το έννομο συμφέρον του αιτητή να προσβάλει την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών. 35

Αναφορικά με το έννομο συμφέρον, ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση υποστήριξε ότι υπό το καθεστώς των Κανονισμών, με τους οποίους δημιουργούνται διαβαθμίσεις κρίσεως, οι τυχό-

ντες χαμηλότερης διαβάθμισης (όπως ο αιτητής), δεν έχουν έννομο συμφέρον να προσβάλουν την προαγωγή συναδέλφων τους που έτυχαν ψηλότερης διαβάθμισης.

- 5 Αποδέχομαι την προδικαστική ένσταση των καθ'ων η αίτηση. Το θέμα εξετάστηκε και αποφασίστηκε από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στις υποθέσεις *Αλέξανδρος Ζαβρός και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1994) 3 Α.Α.Δ. 349 και *Τάσος Χαλαμπίδης κ.ά. ν. Δημοκρατίας κ.ά.* (1994) 3 Α.Α.Δ. 366. Η Ολομέλεια, της οποίας οι αποφάσεις είναι δεσμευτικές, αποφάνθηκε 10 ότι αξιωματικοί που κρίθηκαν προακτέοι κατ' αρχαιότητα δεν μπορούν να προσβάλουν την προαγωγή συναδέλφων τους που κρίθηκαν προακτέοι κατ' εκλογήν. Ως εκ τούτου το αιτητικό 2 της προσφυγής, με το οποίο προσβάλλεται η προαγωγή των εν- 15 διαφερομένων μερών, απορρίπτεται.

Ως αποτέλεσμα της κατάληξης αυτής, περιττεύει η εξέταση της πρώτης προδικαστικής ένστασης αναφορικά με τη συνάφεια των δύο συμπροσβαλλόμενων πράξεων, εφόσον στο δικόγραφο 20 εναπομένει μόνο η πρώτη προσβαλλόμενη πράξη.

- Ο δικηγόρος του αιτητή πρόβαλε ως λόγο ακύρωσης της επίδικης απόφασης την παραβίαση από τους καθ'ων η αίτηση αριθμού Κανονισμών. Ισχυρίστηκε ότι η κρίση του αιτητή, 25 που έγινε κατά τις τακτικές κρίσεις, δεν έγινε τον Απρίλη του 1992, όπως ορίζει ο Κανονισμός 38(3). Η καθυστέρηση στη διενέργεια των κρίσεων είχε, όπως ισχυρίστηκε ο δικηγόρος του αιτητή, δυσμενείς επιπτώσεις για τον αιτητή, αφού με την επέλευση, στο μεταξύ, της Κ.Δ.Π. 139/92, η σύνθεση του 30 ΑΣΚΑ έγινε από τριμελής τετραμελής, και λαμβανομένου υπόψη ότι η κρίση του ως προακτέος κατ' αρχαιότητα έγινε κατά πλειοψηφία. Αναφορικά με τις άλλες παραβιάσεις ισχυρίστηκε ότι δεν φαίνεται πουθενά κατά πόσο η σύγκληση του ΑΣΚΑ έγινε με απόφαση του Υπουργού (Καν. 38(4)), κατά 35 πόσο υπήρξε απόφαση του Υπουργού για το διορισμό 2 άλλων Υπουργών ως μελών του ΑΣΚΑ (Καν. 38(1)), ούτε κατά πόσο διορίστηκε άλλος εισηγητής και ποιος, αφού ο Αρχηγός, ο οποίος ήταν πριν ο εισηγητής, είχε διορισθεί με την Κ.Δ.Π. 139/92 ως μέλος του ΑΣΚΑ (Καν. 38(2)), ούτε φαίνεται ποια 40 ήταν η εισήγηση. Είπε επίσης ότι το παράρτημα Β το οποίο περιέχει την κρίση του αιτητή, δεν αποτελεί πρακτικό σύμφωνα με τον Κανονισμό 40(4), ούτε υπογράφεται από τον Πρόεδρο και τα μέλη του ΑΣΚΑ, ούτε και φαίνεται πουθενά ποιά 3 μέλη ψήφισαν υπέρ και ποιος κατά της εισήγησης. Εισηγήθηκε

επίσης ότι ο αιτητής δεν μπορούσε να κριθεί ως προακτέος κατ' αρχαιότητα, αφού οι βαθμολογίες του στα ουσιαστικά προσόντα ήταν πολύ καλός και άνω, στα στοιχεία δε αυτά είχαν αξιολογηθεί, κατά τη βαθμολογία, και οι αναφερόμενες πειθαρχικές ποινές οι οποίες μάλιστα δεν εμπόδισαν προηγούμενη κρίση του, κατά το 1990, ως προακτέου κατ' εκλογήν. 5
 Οι πειθαρχικές ποινές, είπε, δεν μπορούσαν ν' αποτελέσουν ξεχωριστό, ανεξάρτητο στοιχείο κρίσεως. Εξάλλου, ισχυρίστηκε, οι ποινές αυτές δεν αφορούσαν σοβαρές κατηγορίες και επιβλήθηκαν στο μακρινό παρελθόν. 10
 επικαλέστηκε επίσης, ως πρόσθετο λόγο ακυρώσεως, το γεγονός ότι ενώ οι κρίσεις φέρουν ημερομηνία 14/9/1992, τόσο οι πίνακες όσο και η κύρωσή τους από το Υπουργικό Συμβούλιο φαίνεται να έγιναν σε προγενέστερες ημερομηνίες. 15
 Ισχυρίστηκε επιπλέον παραβίαση των κανόνων της φυσικής δικαιοσύνης, γιατί οι ίδιοι Υπουργοί που έλαβαν την απόφαση (κρίση) ως μέλη του ΑΣΚΑ, συμμετείχαν στην πράξη κύρωσης των Πινάκων.

Επειδή οι πιο πάνω ισχυρισμοί του αιτητή δεν απαντούνταν με τη γραπτή αγόρευση για τους καθ' ων η αίτηση, έκρινα ορθό να επανανοίξω την υπόθεση για να ακούσω τις απόψεις του δικηγόρου για τους καθ' ων η αίτηση επί των πιο πάνω ισχυρισμών, και να ζητήσω αποδεικτικά στοιχεία. Από τα στοιχεία που προσκομίστηκαν κρίνω ότι οι ισχυρισμοί του αιτητή σχετικά με τη σύγκληση και διορισμό των μελών του ΑΣΚΑ, όπως και του εισηγητή δεν ευσταθούν. 20
 Τόσο η σύγκληση του ΑΣΚΑ όσο και ο διορισμός των μελών του έγιναν νόμιμα από τον Υπουργό Άμυνας. Όσο για τον εισηγητή, ο Καν. 38(2), όπως τροποποιήθηκε με την Κ.Δ.Π. 139/92, προνοεί ότι χρέη εισηγητή εκτελεί "ο Υπαρχηγός του Στρατού ή ο Υποδιοικητικής της Εθνικής Φρουράς, όπως θα καθορίσει ο Υπουργός ...". Ο Υπουργός καθόρισε ως εισηγητή τον Υποδιοικητή της Εθνικής Φρουράς (Βλέπε έγγραφο ημερομηνίας 10/7/1992, Παράρτημα Ι στη συμπληρωματική αγόρευση του δικηγόρου για τους καθ' ων η αίτηση). 25
 Δεν βρίσκω επίσης βάση στον ισχυρισμό ότι η κρίση του αιτητή δεν υπογράφηκε από τα προβλεπόμενα από τους Κανονισμούς άτομα, αφού εκείνο που λήφθηκε από τον αιτητή δεν ήταν το ίδιο το πρακτικό αλλά η κοινοποίηση της κρίσης του. 30
 35

Ούτε υπάρχει αντίφαση αναφορικά με το χρόνο λήψης της επίδικης απόφασης (κρίση του αιτητή) και της κύρωσης των Πινάκων. Η κρίση προηγήθηκε της κύρωσης των Πινάκων, η ημερομηνία δε που φέρει η κοινοποίηση της κρίσης του στον αιτητή, η οποία (κοινοποίηση) ορθά ακολούθησε την κύρωση των Πινάκων, είναι άσχε- 40

τη. Όσο για την κύρωση των Πινάκων, αυτή έγινε σύμφωνα με τον Κανονισμό 42(1) από το Υπουργικό Συμβούλιο και δεν παραβιάστηκε καμιά αρχή της φυσικής δικαιοσύνης (Βλέπε σχετικά: **Χαρολαμπίδης κ.ά. ν. Δημοκρατίας κ.ά.** (πιο πάνω)).

5

Αναφορικά με το χρόνο διενέργειας των τακτικών κρίσεων, ο Κανονισμός 38(3) ορίζει ότι:

10

"Το Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων συγκροτείται και συνέρχεται σε τακτική σύνοδο μια φορά το χρόνο μέσα στην πρώτη εβδομάδα του Απριλίου ...".

15

20

25

Οι προθεσμίες που τάσσονται από του νόμους αναφορικά με την άσκηση των αρμοδιοτήτων των διοικητικών οργάνων είναι κατά κανόνα ενδεικτικές, εκτός αν τάσσονται από τον ίδιο το νόμο ως ανατρεπτικές. Δεν θεωρείται παράνομη η άσκηση των αρμοδιοτήτων του οργάνου μετά την παρέλευση του οριζομένου χρόνου, αν έγινε εντός ευλόγου χρόνου (Βλέπε Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας, 1929-1959, σελ. 105 και 195. Σχετικές είναι και οι υποθέσεις: **Tingiridou v. Republic** (1987) 3 C.L.R. 1181, 1187-1188, **Χατζηδάς ν. Δημοκρατίας** (1989) 3 Α.Α.Δ. 1121, **Μαλιώτης ν. Δημοκρατίας** (1992) 4 Α.Α.Δ. 4408, **Zenios Closures Ltd. ν. Δήμου Λεμεσού** (1992) 4 Α.Α.Δ. 2139 και **Πανίκος Ν. Παναγίδης & Υιοί Ατδ ν. Υπουργείου Υγείας** (1994) 4 Α.Α.Δ. 1948).

Συμφωνώ με τα πιο πάνω και απορρίπτω τον ισχυρισμό του αιτητή.

30

Το τελευταίο θέμα που χρήζει εξέτασης είναι το κατά πόσο νόμιμα λήφθηκαν υπόψη οι προηγούμενες πειθαρχικές ποινές του αιτητή.

35

40

Οι αναφερόμενες πειθαρχικές ποινές βρίσκονταν στο φάκελο του αιτητή. Σύμφωνα με τον Κανονισμό 29(1) οι αξιωματικοί κρίνονται με βάση τα στοιχεία των ατομικών τους φακέλων, στα οποία περιλαμβάνονται και οι πειθαρχικές ποινές (Κανονισμός 29(2)(θ)). Ο ίδιος Κανονισμός προνοεί ότι οι πειθαρχικές ποινές διαγράφονται μετά την πάροδο 10 χρόνων από την επιβολή τους. Με βάση τον Κανονισμό 41(6), όλα τα στοιχεία που αφορούν τη σταδιοδρομία του κρινόμενου, με ιδιαίτερη σημασία σ' αυτά του κατεχόμενου βαθμού, λαμβάνονται υπόψη και εκτιμούνται, κατά τη διενέργεια κρίσεων. Εφόσον οι πειθαρχικές ποινές οι οποίες είχαν επιβληθεί στον αιτητή καθ' ον χρόνο μάλιστα κατείχε τον

παρόντα βαθμό (του Συνταγματάρχη), βρίσκονταν νόμιμα στο φακέλό του, νόμιμα λήφθηκαν υπόψη. Σχετικές είναι και οι υποθέσεις *Χριστοδούλου ν. Δημοκρατίας* (1994) 4 Α.Α.Δ. 2523, *Χαράλαμπος Κτώρας ν. Δημοκρατίας* (1995) 4 Α.Α.Δ. 1388 και *Κώστας Σαβουλλίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1995) 4 Α.Α.Δ. 2268. Το γεγονός ότι ο αιτητής είχε βαθμολογία τουλάχιστον πολύ καλός σε όλα τα ουσιαστικά προσόντα δεν του πρόσδιδε, από μόνο του, το δικαίωμα να κριθεί ως προακτέος κατ' εκλογήν, εφόσον αυτό δεν ήταν το μόνο κριτήριο που μπορούσε να ληφθεί υπόψη. Σχετική είναι και η υπόθεση *Χριστοδούλου ν. Δημοκρατίας* (πιο πάνω), όπου λέχθηκαν επί τούτου τα ακόλουθα:

"... το ελάχιστο όριο της βαθμολογίας είναι το "καλός". Όμως, είναι καθαρό, πως τα ελάχιστα αυτά όρια παρέχουν απλώς το δικαίωμα για κρίση του Αξιωματικού ως προακτέος κατ' εκλογήν ή ως προακτέος κατ' αρχαιότητα, δεν δεσμεύουν όμως το Συμβούλιο να δώσει χαμηλότερη κρίση, αν υπάρχουν σε βάρος του άλλα δυσμενή στοιχεία ή αν αυτό δικαιολογείται από τα λοιπά υπηρεσιακά στοιχεία που υπάρχουν στον Ατομικό του Φάκελο."

Ούτε και το γεγονός ότι ο αιτητής είχε κριθεί 2 χρόνια πριν, επί τη βάσει των ίδιων στοιχείων ως προακτέος κατ' εκλογήν εμπόδιζε την παρούσα κρίση του ως προακτέου κατ' αρχαιότητα. Οι κρίσεις είναι ετήσιες και η κάθε κρίση είναι ανεξάρτητη και αυτοτελής. Εναπόκειται στην κρίση του κρίνοντος οργάνου η εκτίμηση των στοιχείων του φακέλου του κρινόμενου και η πρόσδοση βαρύτητας σε οποιοδήποτε από αυτά, χωρίς δέσμευση από προηγούμενες κρίσεις (Βλέπε σχετικά *Χριστοδούλου ν. Δημοκρατίας* (πιο πάνω), *Χαράλαμπος Κτώρας ν. Δημοκρατίας* (πιο πάνω) και *Κώστας Σαβουλλίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (πιο πάνω)).

Συνεπώς και ο ισχυρισμός αυτός πρέπει να απορριφθεί.

Ως αποτέλεσμα, η παρούσα προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται, η δε επίδικη απόφαση επικυρώνεται, με έξοδα εναντίον του αιτητή. Τα έξοδα να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.